

АВТОПОРТРЕТ

«Я все — п'яний дівчак із сонцем у кишені».

«Я — закоханий в житті поганин».

З першої книжки «Привітання життя».

Червоні клени й клени срібні,
над кленами весна і вітер.
Дочасности красо незглибна,
невже ж тобою не п'яніти?

Я, сонцеві життя продавши
за сто червінців божевілля,
захоплений поганин завжди,
поет весняного похмілля.

"Грѣше Анна Нана"

Автопортрет

Грѣше Анна Нана
 И во-накий дѣлалъ изъ сонца у лѣтца,

И-забавилъ въ житии покаян.

У перси лѣтала Пруцка и лѣтала,
~~И-забавилъ въ житии покаян.~~

Первои вѣска и вѣска средѣ,
 надъ великими вѣска и вѣска.
 Догасности вѣска покаян,
 не вѣска и тобою не покаян?

И, сонца житии продавши
 за сто червонцѣвъ добавили,
 захопелый покаянъ завжди
 поетъ вѣска покаянъ.

ТРИ ПЕРСТЕНИ

Крилата скрипка на стіні,
червоний дзбан, квітчаста скриня.
У скрипці творчі сплять вогні,
роса музична срібна й синя.

В квітчастій скрині співний корінь,
п'янливе зілля, віск, насіння
та на самому дні три зорі,
трьох перстенів ясне каміння.

В червонім дзбані м'ятний трунок,
зелені краплі яворові.
Дзвони, окрилена струно,
весні шаленій і любові!

Підноситься угору дах,
кружляє дзбан, співає скриня.
І сонце, мов горючий птах,
і ранок спертий на вориння.

Три перестеги

Тригата серинка на стини,
первогий дудак, влітчаста серинка
у серинці тварці слитні вогні,
роса музична срібла і синя.

В влітчастій серинці стівний барань
пек, шве зогли, віде насінки
та на саміцу дні пуні зорі,
тровоа перестеги в неке вогнічкя.

В первогий дудакі містичній пучок
двоєні вранній зворачі.
Дзвони вогнічкяні ступно
Весні маленкій і сівеліч!

Тидносилі весе цюру да
веруєніє дудак, стівая серинка.
Тсожя, шов сярючий птах,
і ракоє стірнєній на вогнічкя.

